ADRESS:
Generalsekreterare Rénée Lamberet
AIT, CNT, 39 rue de la Tour d'Auvergne
PARIS IXe
FRANKRIKE

INTERNATIONELLA ARBETAR-ASSOCIATIONEN
ASSOCIATION INTERNATIONALE des TRAVAILLEURS
INTERNATIONAL WORKING MEN'S ASSOCIATION
INTERNATIONALE ARBEITER-ASSOZIATION
ASOCIACION INTERNACIONAL DE LOS TRABAJADORES
ASSOCIAZIONE INTERNAZIONALE DEI LAVORETORI

IAAs Bulletin Nr 17 Juni 1956.

Till sektionerna och pressen

IAAs nionde kongress.

Som tidigare vid olika tillfällen meddelats äger nionde IAA-kongressens öppnande rum i Marseille den 15 juli kl. 10.00.

En cirkulärskrivelse med tekniska upplysningar för alla delegater kommer inom några få dagar att utsändas till alla sektioner. Kongressdeltagarna kan redan nu informeras om att en representant för organisationen står till deras förfogande lördagen den 14 juli i Exil-CNTs lokal, 12 rue Pavillon, andra våningen, Marseille 1.
För IAAs sekretariat
Raymond Fauchois

Spanien (Exil)

Exil-CNTs sjätte interkontinentala konferens.

I Toulouse håller Spaniens CNT i Exilen sin sjätte interkontinentala konferens med början den 8 juli å Naturhistoriska Museet.

Interkontinentala sekretariatet ber oss att än en gång understryka den broderliga inbjudan riktad till alla sektioner att sända en direkt delegation med informativt uppdrag. Tyvärr tillåter den ekonomiska situationen inte att betala delegaternas resekostnader.

Datum-förskjutningen - konferensen brukade varje år hållas mer än en månad senare - beror på att IAAs nionde kongress kommer att pågå i Marseille fr.o.m. den 15 juli.

Medvetna om sitt ansvar och under hänsynstagande till de federalistiska principerna önskar de ansvariga funktionärerna att de spanska delegaternas attityd på internationella kongressen ska återspegla medlemmarnas, d.v.s. lokalfederationernas,vilja.

"Grupperna" i de 21 regioner som finns i Frankrike kommer att vara representerade på konferensen, dessutom distriktsgrupperna i Europa och Amerika. Ett sextiotal delegater med mandat för ungefär 500 lokalfederationer kommer att delta. På grund av den spanska sektionens speciella aktion kommer en mängd viktiga frågor att stå på dagordningen. Men på grund av det aktuella läget kommer IAAs kongress att spela en odiskutabel förstahandsroll.

Stunden är allvarlig. Ett direkt angrepp är igång mot den internationella organisationen. Den är hotad, inte till sin existens utan till sitt väsen, sitt innehåll, vilket är mycket viktigare. Ingen spansk militant kommer att förbise situationens allvar; problemet är klart. Vissa sektioner önskar modifiera IAAs principförklaring och därigenom beröva den allt revolutionärt innehåll.

De som känner de spanska kamraternas uthållighet som under 20 år ställts på hårda prov, vet att det för dem inte är fråga om att kapitulera. Man måste söka metoder för att neutralisera dem genom vars tvetydiga attityd

organisationen kommit att stagnera, dem som bromsar organisationens aktion och hindrar den att skrida framåt i enlighet med våra målsättningar.

Vi tror att värdefulla initiativ kommer att framläggas under debatternas lopp och att dessa, tillämpade på det internationella arbetet, kommer att bidraga till nionde IAA-kongressens inriktning på konstruktiva mål - efter att ha tillintetgjort de förkastliga strävandena hos dem som inte har något annat mål än att tvinga oss till kapitulation.

Spaniens CNT har vid många tillfällen gett oss prov på sin mogenhet. Den kommer inte att försumma att göra det den gången också, och därmed bekräfta sin trohet till IAAs principer i den fasta övertygelsen att de på så sätt arbetar för de utsugnas befrielse samt även för frigivandet av alla fängslade militanter som slagits till marken av avskyvärda diktatorer. Den kommer att på samma sätt som franska CNT på sin nyss avslutade kongress bevisa för kapitalismens tjänare att den revolutionära syndikalismen är mera levande än någonsin och att den är en kraft att räkna med.

Danmark.

Skandinaviskt IAA-kamratmöte i Köpenhamn.

Den 19 och 20 maj hölls i Köpenhamn ett viktigt möte av skandinaviska kamrater tillhörande IAA. Bland de närvarande märktes norska kamrater och från Sverige hade 25 kamrater kommit. Dessutom fanns danska kamrater som åtagit sig mötets organisation.

Två väsentliga frågor dominerade. Den ena inleddes av kamrat Gösta Olsson som talade över den revolutionära syndikalismens aktuella problem. Han avslutade sin framställning med en klar bekännelse till IAAs arbetslinje.

Andra dagen var tillägnad IAA. John Andersson öppnade diskussionen. Man övergick till olika frågor i samband med IAAs nionde kongress och John Andersson upplyste de närvarande om de problem som kongressen måste ta itu med. Det följde en lång debatt som slutade med en förklaring på grundval av IAAs principer som antogs av alla närvarande i en mycket hjärtlig atmosfär.

Frankrike.

CNT-Fs sjunde kongress.

Den 19, 20 och 21 maj 1956 hölls i Narbonne (Aude) CNT-Fs sjunde kongress. Den mycket omfattande dagordningen avverkades snabbt, delegaterna visade stor diciplin och objektivitet under debatternas lopp. Alla punkter granskades emellertid grundligt. De som hade samband med IAAs kongress tilldrog sig särskild uppmärksamhet.

Med förkrossande majoritet återbekräftade kongressen sin bekännelse till IAAs nuvarande principer och gav delegaterna till Marseille-kongressen i uppdrag att försvara deras fullständiga upprätthållande.

Den nya Konfederationsbyrån konstituerades på följande sätt:
Sekreterare Richard Ibáñez
Kassör Charles Molina
Tidn. Le Combat Syndicalistes expeditör André Raux

För att förstärka organisationens federalistiska karaktär ändrades artiklarna 6 och 7 i stadgarna i enlighet med en motion framlagd av järnvägsmannasyndikatet i samverkan med Paris byggnadsarbetare.

Till slut antog kongressen följande resolution:

Uttalande antaget av CNT-Fs sjunde landsomfattande kongress.
Efter olika anförande om CNT-Fs nuvarande och framtida uppgifter, dess taktik och allmänna orientering, förklarar kongressen:
att den är intresserad av arbetarnas omedelbara och materiella krav (löneförhöjning och kortare arbetsvecka), men att dessa endast kan förverkligas medelst den direkta aktionen, genom arbetarnas påtryckningar gentemot företagaremakten.

Kongressen fastslår att dessa omedelbara krav, så legitima och nödvändiga som de är, kan bli en fälla för arbetarna i fall att de därigenom glömmer, såsom ofta är fallet, att det verkliga problemet är den fullständiga sociala befrielsen som endast kan bli verklighet när företagareväldet och

staten försvunnit och genom införandet av ett nytt näringsliv där fackföreningarna innehar produktionens förvaltning.

För att möjliggöra denna nydaning fastslår CNT att arbetarnas aktion måste försiggå utan varje öppen eller förstucken inblandning av politiska, filosofiska eller religiösa organisationer samt utan varje sammanblandning med företagarerepresentation eller statliga myndigheter.

Kongressen bekräftar därför en gång till IAAs principiella och taktiska positioner och dess mål och förkastar varje idé att inträda i företagskommittéerna, som är samarbetsorgan och kan fjärma arbetarna från den direkta aktionen, men som inte får förväxlas med personaldelegationerna där arbetarna har sin naturliga plats för att försvara sina krav. CNT förkastar också varje idé om att låta sig representeras i arbetsdomstolar och skiljedomstolar (trots att den försvarar sina syndikalistiska rättigheter), samt att paritetiska ekonomiska råd som det kan finnas på alla grundvalar från det lokala till det internationella området.

CNT förklarar att den förkastar varje kompromiss med de övriga existerande centralerna och att de krav som den kan framlägga inte kommer att föranleda organisationen till deltagande i förbindelsekommittéer vars mening det är att anknyta kontakter mellan organisationerna.

När det gäller arbetarnas aktioner vid arbetsplatsen proklamerar CNT nödvändigheten av att stå sida vid sida med arbetarna i alla de fall då de vill gå till aktion och där denna inte är en följd av yttre inflytanden, som är främmande för deras intressen. Därför är strejkkommittéer de enda organ som CNT ser sig förpliktad att delta i.

CNT måste eftersträva avskaffandet av alla löneskillnader och av ackordsarbete; den kommer att med alla medel opponera sig mot övertidsarbete och uttalar sig mot varje form av premier.

Under de nuvarande förhållandena kan CNT således inte godta krav i samband med de existerande lönerna som upprättats på grundval av kategoriklyvningar - om dessa krav uppfylles skulle detta leda till särskilt stora löneförhöjningar för dem som redan har i överflöd. CNT anser att det framförallt är nödvändigt att förbättra läget för de mest förfördelade och att tillämpningen av de bestående löneskalorna hindrar en väsentlig förhöjning av de lägsta lönerna. CNT kräver därför en grundlön på 35.000 fr i månaden (525 kr) och detta vid 40 timmars arbetsvecka samt under avskaffandet av zonerna; denna nyvärdering ska vara degressiv till och med 50.000 fr. (Svårt att säga vad detta betyder: det rör sig om franska lönepolitiska förhållanden och termer som översättaren tyvärr inte känner till).

CNT förklarar att lönen inte är någon inkomst och att arbetarna därför inte kan underkastas någonsomhelst form av inkomstskatt.

CNT fastslår att statens inblandning i lönefrågorna måste upphöra. Arbetarna ensamma är väl kvalificerade för att diskutera sin avlöning direkt med arbetsgivarna; alla smutsiga debatter för att fastställa ett "livsminimum" och alla löneskalor går faktiskt bara ut på att splittra arbetarna och att förvandla syndikalismen (=fackföreningsrörelsen) till en passiv kugge i den kapitalistiska utsugningen.

CNT vill utnyttja alla former av propaganda och uppfostran för att avslöja utsugningsregimerna och sprida kännedom om våra lösningar.

Gentemot den ständigt stigande produktiviteten och för att på detta område inte passeras av kapitalismen, strävar CNT efter att med tanke på den växande betydelse som tillkommer den tekniska och intellektuella socialgruppen sprida tekniska och ekonomiska kunskaper som gör arbetarna kapabla att förvalta ett samhälle vars industriella utveckling djupt förändrar världens anlete.

Övertygad om att produktionens och rikedomarnas fördelning åt alla mänskliga varelser från födelsen till döden mer än någonsin kräver avskaffandet av företagarväldet, lönesystemet och staten;
att det i dag tack vare det ständiga framsteget av de industriella och agrara produktionsmedlen finns möjlighet att framskapa ett överflöd som kan tillfredsställa alla vitala behov hos människan;
att å andra sidan den ekonomiska fördelningsprincipen i enlighet med formeln "Åt var och en efter behov" uttrycker den revolutionära syndikalismens

tankegång och måste vara det normala målet för dess aktion, accepterar CNT denna teori och förklarar sig vilja inrikta sin verksamhet bland arbetarmassorna på att upprätta detta näringssystem;
förklarar CNT dessutom att den inte väntar sig förverkligandet av arbetarnas djupaste mål av någon regeringsmakt, och att detta förverkligande endast kan åstadkommas genom arbetarklassens direkta aktion under kampen för dess befirelse.

CNT proklamerar sin bekännelse till freden och sin vilja att kämpa mot alla krafter och alla makter och de risker som hotar världen.

CNT förklarar sig solidarisk med alla förtryckta folks kamp och hyllar framförallt de spanska och bulgariska kamraternas mod under deras kamp mot de totalitära regimerna.

CNT fördömer den kolonialistiska politiken på andra sidan havet hos alla på varandra följande franska regeringar och framförallt de förtrycksaktioner som nu genomförs i Nordafrika för att försvara de allsmäktiga kolonisternas intressen - dessa människor som är ansvariga för infödingarnas elände och deras liv som slavar.

CNT påminner det nordafrikanska proletariatet om att det inte räcker att byta utsugare och att despotismen hos deras feodala rasfränder är lika förkastlig som hos de vita.

CNT beklagar att religiösa och nationalistiska känslor oftast är förhärskande hos den nordafrikanske arbetaren.

CNT appellerar till förnuftet hos de ur proletariatet härstammande kämparna i båda lägren - det finns ingenting som skiljer dem åt-så att det gemena slaktandet omedelbart kan inställas. Det kan inte på något sätt rättfärdigas och vanhedrar de ansvariga för alltid.

Narbonne, den 21 maj 1956.

Arbetare!
Låt inte längre lura er av politikerna, arbeta för er befrielse genom att ansluta er till den revolutionära syndikalismen.
Anslut er till IAA!

Argentina.

Inför IAA-kongressens närhet publicerar Organisación Obrera, FORAs organ, i sitt nummer 138 av den 1 maj, en artikel av kamrat Teodor Suarez som bekräftar den argentinska sektionens obrottsliga trohet mot IAAs nuvarande principer samt dess inställning till SACs, den svenska sektionen, sekretariat och till den samarbetsvänliga minoriteten i Spaniens CNT. Vi återger artikeln.

Om IAAs kommande kongress.

IAAs sekretariat meddelar i sina cirkulärskrivelser att den internationella organisationens nionde kongress kommer att äga rum i Marseille om två månader. Denna nyhet, utan att bereda oss missnöje, glädeross dock inte heller ty bland de dagordningspunkter som ska studeras av kongressen finns en som är föreslagen av de svenska kamraterna och som går ut på att förändra eller reformera den principförklaring som är grundvalen för IAAs stadgar.
För de bland våra kamrater som av olika skäl inte är välinformerade om de idelogiska strömningarna inom den internationella organisationen har det av oss kommenterade förslaget ingenting märkligt att ge därför att i takt med tidens utveckling och den naturliga lag som styr det mänskliga framsteget, människor och rörelser som är fyllda av frihetliga generösa idéer, måste accentuera sin aktion i riktning mot rättvisans principer och samhällets eventuella nydaning. Om det inte vore så, skulle vi ha att göra med en strömning kännetecknad av virriga idéer och oförmåga att inge ungdomen de dygder som behövs till en altruistisk kamp för att försvara friheten och de mänskliga principer som utgör den anarkistiska filosofin.

Vi känner ännu inte i detalj den förnyelse som de svenska kamraterna tänker introducera i vår internationella organisations orientering, men vi känner deras taktiska uppfattningar och uttolkningar av den fackliga kampen och är övertygade om att den föreslagna förnyelsen ämnar tömma IAA på dess anarkistiska och revolutionära innehåll.

Eftersom det var de som levererade de mest ivriga försvararna för den samarbetsvänliga riktningen bland spanjorerna på IAAs sjunde kongress, kan vi väl tänka oss av vilken art de föreslagna ändringarna är.

För att rensa terrängen med hänsyn till de olika attityder som finns och för att hindra att den internationella rörelsen överrumplas av reformistiska, auktoritära och antifederalistiska manövrer, måste vi objektivt förklara vilken position som några sektioner inom IAA intar. Detta gäller t.ex. SAC, den svenska sektionen, som på sjunde kongressen markerade två olika orienteringar, en revolutilnär riktning trogen mot principerna, och en reformistisk riktning utan principer. Två delegater representerade denna sektion på kongressen, en för majoriteten och en för minoriteten.

När spanjorernas problem studerades och debatterades begagnade kamrat Rüdiger, delegat för SACs minoritet, tillfället för att uppträda som entusiastisk banérförare för den samarbetsvänliga fraktionen inom Spaniens CNT. Den andre delegaten för SAC förklarade att Rüdigers förklaringar inte ingick i det mandat han fått från sin organisation utan att det rörde sig om en rent personlig tolkning. Rüdigers lidelsefulla anmärkningar för att försvara de spanska splittrarna föranledde honom till sådana fantasier att även de spanjorer som Rüdiger försvarade inte vågade skriva under. I sina ansträngningar att övertyga kongressen om fördelen i en "elastisk taktik" och om de "fackliga stridernas utveckling" tillade han: "Den anarko-syndikalistiska ungdomen och den socialdemokratiska ungdomen i Sverige deltar i kommunalstyrelserna och i ett stort antal regeringsorgan och att för övrigt revolution varken var känt eller nödvändigt."(Obs. Den spanska meningen har precis samma uppbyggnad som den svenska; översättaren försöker återge den utan att förbättra den). Han sade också: "I Sverige gör man ingenting medelst revolution och man talar inte ens om densamma." Denna uppfattning om kommunalt medarbete och dess följdföreteelser tycks ha fått fotfäste i den svenska organisationen och den är idag de samarbetsvilliga reformisternas främsta verktyg.

Å andra sidan har SACs sekretariat (uttrycket avser SACs AU) utan minsta respekt för internationella beslut antagna av ansvariga kongresser vänt sig till IAAs sektioner under förbigående av IAAs sekretariat och gått in för att den samarbetsvänliga spanska fraktionen skulle få delta i IAAs nionde kongress; men genom ett beslut som fattats av IAAs åttonde kongress har denna fraktion helt likviderats i enlighet med de internationella stadgarna. Denna brist på respekt för vår rörelses federativa principer avslöjar de defaitistiska och auktoritära avsikterna hos de ansvariga som vill reformera IAAs stadgar.

Dessutom förefaller det som om spanjorernas problem hölls vid liv artificiellt därför att detta är nödvändigt för den antianarkistiska riktningen som arbetar oupphörligt för att ur den inte nationella rörelsen avlägsna dess väsentliga principer som är grundvalen för dess teori och sociala mål.

Om det verkligen fanns en allvarlig och ädel önskan att göra slut på det problem som delar den spanska CNT, så skulle denna affär vara ordnad sedan länge om man tog hänsyn till de förklaringar som på IAAs sjunde kongress lämnats av den samarbetsvänliga spanska delegationen och som låter så här: "Vi är anarkister och är inte emot CNTs principer samt vill inte heller samverka med frihetens fiender och ännu mindre vill vi här analysera den verksamhet som andra kamrater före oss genomfört i rörelsens representativa organ. Våra differenser är av taktisk natur under kampen för gemensamma mål." Om taktiken, anmärkte kongressen, inte vanställer rörelsens teori, principerna och målen så är denna beklagansvärda splittring inte längre berättigad.

Efter åtta dagars debatt framlades villkor för enandet. FORAs delegation framlade för kongressen följande förslag: "Med hänsyn till förklaringen att det inte föreligger idelogiska differenser som grundval för den spanska splittringen, föreslår vi följande punkter som grundval för samförstånd: 1. I samarbete med de två nationalkommittér som finns i Spanien ska en ny gemensam nationalkommitté utses. 2. Alla spanska kamrater i exilen ingår utan diskriminering i spanska nationalkommitténs organisation i exilen. 3. Om viktiga problem måste diskuteras så kommer detta att ske i Spanien så snart som den spanska rörelsen har möjlighet därtill. 4. IAAs sekretariat och den spanska rörelsen måste med alla sina informativa möjligheter tillkännage denna lyckliga lösning för den internationella rörelsen."

Ngr de två spanska tendenserna konsulterades, accepterade den konsekventa och anarkistiska riktningen denna lösning; den samarbetsvänliga fraktionen förkastade den. Kongressen fick intrycket av att de samarbetsvänliga spanjorerna, understödda av Rüdiger och Souchy, inte tycker om arbetarrörelser som bygger på anarkistiska och revolutionära principer; de vill ha "elastiska", massbetonade rörelser, strängt organiserade och utan sociala principer.

SACs ställning på det internationella planet är tämligen kompromotterad. Att upphöja sig till förbindelseorgan och att sabotera IAA-sekretariatets arbete, att såra federalismens väsentliga principer, att gå in för den spanska samarbetsvänliga riktningens deltagande i IAAs nionde kongress, detta är säkerligen ingen bra och hederlig position.

Om SAC använder sig av alla knep och tvivelaktiga metoder för att leda IAA på reformismens och samarbetets krokvägar så kommer den att i FORA möte ett motstånd som är svårt att bryta.

Vi hoppas uppriktigt att avsikterna inte är av denna art, men i alla fall ska vi inte låta oss överrumpla.
Teodoro Suarez

Till denna artikel önskar Helmut Rüdiger lämna följande förklaring:

Suarez framställning av min attityd på IAAs sjunde kongress (i Toulouse 1951) är delvis starkt förvanskad, delvis rent nonsens. Teorin om en majoritets- och en minoritetsdelegat för SAC är kamrat Suarez fria påhitt.

Min rapport om SAC och dess verksamhet var byggd på tryckta dokument i organisationens verksamhetsberättelser, kongressprotokoll m.fl. papper. Att en sådan objektiv framställning om den verkliga SAC verkade förbryllande på en del kongressdeltagare som aldrig tidigare konfronterats med dokumenten i fråga, är inte mitt fel. H.R.

- - - - - - - -

INTERNATIONELLA ARBETAR-ASSOCIATIONEN
ASSOCIATION INTERNATIONALE des TRAVAILLEURS
INTERNATIONAL WORKING MEN'S ASSOCIATION
INTERNATIONALE ARBEITER-ASSOZIATION
ASOCIACION INTERNACIONAL DE LOS TRABAJADORES
ASSOCIAZIONE INTERNAZIONALE DEI LAVORETORI

ADRESS:
Generalsekreterare Rénée Lamberet
AIT, CNT, 39 rue de la Tour d'Auvergne
PARIS IXe
FRANKRIKE

IAAs Bulletin nr 18

Till sektionerna och pressen

Tankar om den 19 juli.

Vilket stillastående!
Vi skulle här helt enkelt kunna återge de rader som vi vid detta tillfälle spritt i fjol, ty de har inte förlorat sin aktualitet. Vi behövde bara tillägga ett år mer som nu förflutit sedan den dag då den blodiga spanska tragedin tog sin början.

Tjugo år har nu gått.

Detta kan vara en relativt kort period för dem som skenheligt njuter av världens rikedom och som bara behöver önska det nödvändiga, t.o.m. det överflödiga.

Men vilken "evighet" för de proletärer som krossats under diktatorns stövel, för dem som dör i fängelsecellerna där det t.o.m. är förbjudet att se en liten bit av Spaniens vackra blå himmel och slutligen för de emigranter som fyllda av längtan efter frihet och rättvisa, inte kan återvända hem därför att de inte kan acceptera ett liv i slaveri där de skulle vara berövade rätten att tänka fritt.

Läget har inte förändrats sedan i fjol. Men ändå förekom och förekommer fortfarande djupgående oroligheter hos de massor som bebor jordklotet och AUKTORITETEN, likgiltigt under vilken form, måste allt mera göra bruk av förtryckets krafter för att kunna påtvinga sin LAG. Detta innebär i våra ögon en liten ljusning och det kan inte betvivlas att händelser av oberäknelig betydelse för världsproletariatets framtid inom kort kommer att inträffa.

De alltid utsugna - kommer de då en gång till att inte kunna se längre än den egna näsan och betala alla kostnader för händelserna utan att dra någon nytta av dem. Detta är att frukta desto mera som militanterna i de rörelser som kallar sig avantgardistiska och som nödvändigtvis måste utpeka vägen till befrielsen för de förtryckta som inte har någon erfarenhet, i allmänhet stannar kvar i en ofruktbar orörlighet. Hårklyverier är mer än någonsin omtyckta. Och de andra, vars aktivitet, tvärtom, inte kan förnekas, samarbetar med våra klassfiender.

Vi har dock haft tillfälle att sedan någon tid tillbaka konstatera att den sega verksamhet som förekommit inom en sektion som vi sympatiserar med, inte längre tolereras av ett stort antal militanter, ofta unga, som spontant förklarar sig solidariska med oss, ett bevis på att de besjälas av en revolutionär anda.

Det är också vår övertygelse att mass-syndikalismen, den som betalar som det heter, framkallat vår stagnation därför att den, när den alltför länge använts som taktiskt medel, inte kan leda vatten på våra kvarnar. Att efterapa de kollaborationistiska reformisterna kan endast leda till döden. Det är förresten just detta som önskas av en del personer som samverkar för att så snart som möjligt kunna fira vår begravning.

Men den kommer inte att äga rum, detta är vår vilja!

- - - - - -

Ögonen fästas vid oss. Lätta lösningar, t.ex. tanken på enhet med individer som saknar varje revolutionär anda, kan inte hjälpa dem som gett oss sitt förtroende. Vi måste visa oss värdiga detta förtroende så att det inte fråntas oss!

Den sociala revolutionen - och det är ju den vi vill! - måste göras omedelbart, av alla och inte bara av några, klokt och objektivt, och det gäller att eliminera alla småaktiga, personliga synpunkter.

Endast i detta fall får vi hoppas.

Vi har till vårt förfogande en oemotståndlig kraft som representeras av producenterna. Det är vår sak att utnyttja den så gott det går för att sopa bort alla despoter och hemliga diktatorer, för att återge åt Spaniens förtryckta och åt alla våra bröder i eländet ett förnuftigt liv som ingen nuvarande regim, och inte heller "demokratin", kan garantera dem!

Den 19 juli 1936 var en beundransvärd demonstration för det revolutionära spanska proletariatets förmåga- det reste sig som ett block för att motsätta sig den vidriga fascismen som dröp av sina offers blod.

Segern vanns övergående av tyrannen som hycklar fromhet och inte har någon betydelse. Hans tron vacklar och hans herravälde närmar sig slutet. Likgiltigt hur, så kommer de att besegras slutgiltigt - han och hans medbrottslingar, militärer och svartrockar.

Det är vårt mod, vår vilja, vår manlighet i aktionen som kommer att bestämma den tidpunkt då sammanbrottet blir verklighet.

Raymond Fauchois.

- - - - - - -

Tyskland.

Kärnvapen hotar mänskligheten, förklarar 51 nobelpristagare.

Vid slutet av en kongress i Lindau vid Bodensjön som bevistats av 51 nobelpristagare, utfärdades följande gemensamma deklaration:

Vi konstaterar med förskräckelse att vetenskapen ger mänskligheten medlen att förstöra sig själv. Den allmänna användningen av de moderna vapnen kan på hela jorden sprida en radioaktivitet som kan leda till förintelse för hela folk. Döden skulle drabba både neutrala och krigförande. Alla nationer måste frivilligt avstå ifrån våldet såsom politikens sista medel, annars kommer folken att upphöra att existera. APF.

Vi rekommenderar dessa ord åt de ignoranter som hyser förtroende till dem som styr oss.

- - - - - - -

Belgien.

Centralism mot federalism. Auktoritet mot frihet.

Så länge som man går tillbaka i tidernas natt kan man fastslå att i varje samhälle eller gemenskap som varit uppbyggd på olikhet, orättvisan var det förhärskande draget, och att det åoch då också kommit till uppror, som motsvarar dessa förhållanden.

I våra moderna samhällen har ingenting förändrats frånsett förhållandet att slavarna i mycket fjärran tid med en viss fatalism accepterade sitt öde, därför att de sällan såg någon utväg, medan de utsugna av idag låter lura sig av en föregiven frihet som enligt deras mening kommer till uttryck i de rättigheter som demokratin ger dem och som innebär att de själva får välja sina behärskare.

Auktoriteten, eller om man så vill, auktoritarismen, d.v.s. den anda som innebär att de härskande tillämpar auktoritära metoder och om de må vara än så begränsade, detta är det onda som måste bekämpas som den huvudsakliga källan till alla onda ting som skadar mänskligheten!

Denna auktoritarism som kommer till uttryck i de mest skilda formerna, ofta också på ett helt oväntat sätt, härjar t.o.m. i de s.k. frihetliga kretsarna, och detta gift förlamar även det brinnande hjärtat hos dem som

inte erkänt sig själva därför att de anser sig vara nya människor, immuna helt enkelt därför att de gett sina strävanden en viss beteckning. På så sätt ser man hur arbetarrörelsen spiller värdefull tid och oerhörd energi på interna konflikter där auktoritära och frihetliga krafter konfronteras med varandra (vi tar här orden i deras mest exakta betydelse).

Men å andra sidan har det förekommit att olika fraktioner levererat bittra strider mot varandra utan att det fanns det minsta tecken på befrielse eller rättvisa varken hos den ena eller den andra därför att alla var infekterade av auktoritarismen. Detta gäller Trotskijs opposition mot Stalinregimen - då gällde det inte en frihetens opposition mot diktaturen, därför att bägge två tendenser var genomträngda av auktoritär och maktmedveten marxism.

På närmare håll har vi de lömska fraktionsstrider som förekommit i en filosofisk rörelsen i Frankrike och som inte heller kan bringa oss att tro på en sund reaktion mot slaveri och förräderi - det rör sig mera om olika ambitioner som stöter varandra så att, t.e.x. hos gamla bolsjeviker, de som i går varit fiender förklaras vara vänner och omvänt.

Ett annat exempel är de manövrer som genomförs av "femtekolonnen" i våra egna led!

En klick kamoflerade auktoritära element sår förvirring och hat för att, vad de dock inte medger, förstöra den enda antiauktoritära arbetarinternational vars existens stör de planer som hyses av alla slags politiker. Men i detta sistnämnda exempel kan man verkligen tala om en konflikt mellan auktoritet och frihet.

Marseille-kongressen kommer att bli lika historisk som de strider mellan marxister och federalister som utkämpats i Första internationalen, men allt tyder på att de auktoritära krafterna den gången inte kan förstöra internationalen och att våra kamrater, mogna efter två erfarenheter i det förflutna, kommer att göra effektivt motstånd mot den skenheliga verksamhet hos en grupp intriganter vars storhetsvansinne hittills endast vållat skada.

G. Badot, belgisk korrespondent.

- - - - - -

Bulgarien.

Upprorsrörelser mot kollektiviseringen.

I IAAs föregående bulletin skildrade vi den tvångskollektivisering som i Bulgarien genomfördes under årets första månader. Reaktionen har inte låtit vänta på sig. Först var det läroverkseleverna i Kustendil som spridde flygblad mot regeringens terrorvälde, slösandet med pengar och tvångskollektiviseringen. Sedan gjorde flera sydbulgariska distrikt, närmare bestämt i Karnobat, Radomir och Kustendil samt i hela Nordbulgarien kvinnorna uppror och angrep kollektivgårdarna; de hämtade med våld sitt boskap tillbaka.

Den bulgariska pressen skriver om allt detta inte ett enda ord. Men ledaren i tidningen Zemedelsko Znamé av den 13 april bekräftar indirekt att sådana händelser förekommit och att oro gör sig gällande, även i partiets led.

"Vissa artikelförfattare försöker bl.a. skriva nedsättande om de framsteg som görs på kollektivgårdarna och de gamla kollektivens utvidgande därför att man på vissa platser förfalskat den frivilliga anda som ska kännetecknа kollektivismen, så att inga nya anslutningar förekommit."

"Ja, våld har förekommit, men folkregeringen är inte likgiltig. Den söker de skyldiga."

Bulgariska CNT i exilen.

- - - - - -

S I A

Det demokratiska USA tillåter negerlynchningarna
Ryssland har sina deporterade
I Francos Spanien mördas det varje dag
Antifascister! Försvara er och bli medlemmar i
Solidarité Internationale Antifasciste.

- - - - - - -

Subsistensproblemet.

Så länge som människan existerat har hon alltid kämpat för att lösa det viktigaste problemet: subsistensen.

Hänvisad till de egna krafterna som var minimala och vilket hon också var medveten om, arbetade hon för att minska sina ansträngningar genom att utnyttja hjälpmedel. Med de medel som stod till hennes förfogande tillverkade hon vapen för att "försvara" sig - redan då - mot vilda djur, och verktyg för att bearbeta materien. Hon tämjde de djur som lämpade sig därtill, alltid med samma mål, Detta på gott och ont, mera det senare ty snart upptäckte de illvilliga elementen att de medelst våld kunde bemäktiga sig produkter som framgått ur alla andras ansträngningar.

Så småningom använde människan olika kraftkällor - vind, vatten, ånga, elektricitet - som öppnade ny horisont för henne tills slutligen maskinen tillät genomförandet av uppgifter som tidigare tillhört drömmens rike.

Var kommer människan att stanna? Hennes uppfinningsrika anda, hennes fantasi är obegränsad. För närvarande håller hon på med kärnkraften och automationen. Maskinen - vilket under! - fungerar självständigt, eller nästan. Ändå har livsvillkoren för flertalet människor i ogynnsamt läge inte blivit bättre. Slaveriet kommer till heders mer än någonsin. Någonting stämmer inte, den saken är klar. Hur ska det förklaras att människan som för att fillfredsställa sina behov åstadkommit så storartade ting fortfarande står på samma ställe? Helt enkelt därför att de ovan nämnda individerna har monopoliserat produktionsmedlem för sin egen nytta.

Maskinen som uppfanns för att förbättra människans levnadsvillkor frambringar i många hem endast elände på grund av den arbetslöshet som den framkallar och därför att den mera används för tillverkning av lyxföremål som går att sälja än för att fabricera nödvändighetsvaror.

Svårigheten ligger idag mindre i tillverkningen och försäljningen av färdigvaror. Produktionssiffrorna stiger rasande fort i alla länder vilket inte utesluter att de flesta länder har katastrofala handelsbalanser.

Kampen för att finna nya marknader skärps. Man måste "exportera eller dö". Att göra priser, att modernisera, att producera snabbare och allt snabbare, ännu snabbare leder till vansinne. Det betyder ingenting att antalet ur produktionen utstötta arbetare utan subsistensmedel ökar.

Varje dag vidgas och fördjupas den avgrund som skiljer de två existerande klasserna, den som äger och den som inte äger någonting.

Staterna, dessa reaktionära företeelser som vi alla kämpar emot, ingriper ständigt för att återställa den ekonomiska jämvikt som slutgiltigt förstörts. Alla medel godtas för att nå målet: det skapas parasitära sysselsättningar, jättestora subsidier ges åt företag så att de ska kunna fortsätta, partiella mobiliseringar genomförs under förevändningen av att "fosterlandet är i fara" - vilken fara det gäller vet ingen - och slutligen förklaras, efter den sista, stora konflikten, på löpande band småkrig såsom vi t.f. ser i Nordafrika.

De som är tillräckligt gamla och varit med om de föregående krigen vet att dessa metoder endast kan leda till ett obeskrivligt kaos, men alla andra bryr sig inte om det; de kommer att få uppleva det.

Allt detta, vi upprepar det, därför att en minoritet försöker tillskansa sid den största delen av det kollektiva arbetets frukter.

En överstepräst som representerar den amerikanska fackföreningsrörelsen, Reuter, har lyft lite på sina skygglappar för att kunna se bättre och förklarat att arbetstiden med automationens hjälp inom några år kan reduceras till 30 timmar - det är alltid samma politik som föredrar "det minst onda".

Vi påstår att denne aristokrat som representerar den "betalande" fackföreningsrörelsen misstar sig. Det finns ingen lösning. Hans initiativ betyder inte tio gram mer bröd åt dem som uteslutits från arbetsmarknaden - de arbetslösa, de sjuka, invaliderna, de gamla arbetarna. Det kan endast hjälpa till att ett mellan-skikt av individer som ännu har arbete nödtorftigt kan existera.

Nej, det finns ingen lösning, ty det finns ingen lösning inom ramen av det bestående systemet. Politikerna vet det, de gamla ekonomisterna också, men de tänker inte på att förklara det för offentligheten. Bara de som i högsta grad skulle vara intresserade av saken vet ingenting om den.

Regimen måste förändras! Profiten måste avskaffas!

Individernas behov är likartade, alla måste tillförsäkras förnuftiga levnadsvillkor, enligt formeln: "åt var och en efter hans behov".

Två perspektiv står framför oss:

Antingen bedriver vi strutspolitik och håller fast vid status quo. Vi ger fritt utlopp åt förstörelsevansinnet, vi föder missfoster, förevigar proletariatets elände, lider under finansoligarkiernas despotism till det kollektiva självmordet som snart kommer att inträffa.

Eller vi fattar vårt beslut, alla mänskliga varelser tas om hand av samhället från födelsen till döden inom "cités radieuses", solstäder med sunda kraftiga barn som en gång blir välbalanserade, väl utvecklade vuxna, lyckliga gamlingar utan materiella bekymmer, och kriget, denna plåga, elimineras för alltid; med ett ord, ett harmoniskt samhälle där egoismen och nedrigheten är utestängda och där friheten blomstrar så stort som möjligt, tillsammans med rättvisan, den sanna broderliga solidariteten.

Parisjärnvägare.

- - - - - -

Blick på civilisationen.

En naturlig lag vill att människan, denna tänkande varelse, alltid, utan att uppnå det, söker det fullkomliga välståndet. Därav denna myriad av mer eller mindre begåvade och ärliga forskare som under århundradens lopp relativt influerar på vår dagliga existens.

Det finns sådana hos vilka den skapande andan nästan blir till en sjukdom; det sociala värdet av deras upptäckter, deras handlingar intresserar dem lite. Det räcker för dem att ha upptäckt något nytt. Detta gäller både på det ekonomiska planet och på de politiska och kulturella områdena. Om man kunde upprätta en lista över de militanter i vilkensomhelst organisation, som vid sidan om sin rörelse försöker skapa något annat, om än mycket liknande, som de dock anser vara betydligt bättre, så skulle denna lista bli oändligt lång.

Det är inge meningen att här göra processen åt historiens pionjärer - jag beundrar t.o.m. några av dem! Och så är det mycket skönt att skapa!

Men är det inte nödvändigt att först tillämpa alla förvärvade kunskaper? Luttrade genom erfarenhet och visdom, skulle de hjälpa att lösa vissa problem och att närma oss vårt enda och högsta mål, välståndet.

Av alla dessa problem har språket varit ett av de svåraste för det mänskliga tänkandet. Sedan legenden om tornet i Babel har människan alltid sökt språkgemenskap, på samma sätt som tänkens och arbetets. Vi skulle så gärna harmonisera allt!

Ett stort antal projekt har förverkligats, de stöter varandra ibland, men alla syftar till samma mål.

I dag är språkfrågan löst: esperanto har framgått som segrare ur den stora tävlan. Det har visat sig vara överlägset på grund av sin logiska, rationella uppbyggnad, framförallt också ideologiskt. Är detta inte också grundvalarna för vår IAA? Logisk är esperanto därför att det utesluter alla motsättningar som annars blir ondkälla till många strider och försvagar språkets ställning. Esperanto förkastar varje absurditet, varje nationellt föredöme, precis som IAA. Det är rationellt därför att det eliminerar varje språklig säregenhet och varje atavism, det använder bara ordens rötter och de lättaste uttrycken, de mest kända för att på så sätt underlätta studiet av språket i alla länder.

Slutligen betonar esperanto med sin "interna ideo", sin inre idé, sin nobla och idealistiska ideologi. För övrigt betonades den av dess grundare, dr L L Zamenhof, redan på kongressen i Genève genom att ta ställning mot vissa personer vilka, liksom marquis de Beaufront, ville beröva esperanto dess ideologiska karaktär därför att de själva endast var intresserade av sakens rena nyttovärde.

Utan tvivel representerar esperanto ett stort värde för dem som har med internationellt arbete att göra, men det är framförallt ett vapen i händerna på folken som vill kasta av sig oket som de burit sedan årtusenden

tillbaka, dessa folk som på grund av materiella skäl inte kan skaffa sig den bildning som de behöver för att utveckla sig till personligheter, och för att bära sin längtan efter fred och frihet över gränserna.

Såsom konklusion tillåter jag mig citera några ord av den store ryske författaren L. Tolstoy:"De offer som varje människa kan bringa genom att ägna lite tid åt esperanto-studier, är så små och de resultat som kan växa fram är så oerhört stora, att man inte kan avböja försöket."

Det är sant, som Tolstoy säger, att varje människa skulle göra försöket men enligt min mening skulle framförallt de arbetande massorna tillhöra detta avantgarde, eller åtminstone de människor bland dem som är mest medvetna om sina uppgifter som uppfostrare i samhället.

Jag vet att IAA är intresserad av problemet, ty den är också medveten om de svårigheter som uppstår på kongresserna där allting beror på översättarens exakthet. Man säger på italienska: Tradutore, traditore, blir en förrädare.

Jag hoppas att nionde kongressen fattar konkreta beslut som underlättar esperantostudier i de olika sektionerna.

Soriano Joseph
Narbonne

- - - - - - -

ADRESS:
Generalsekreterare Rénée Lamberet
AIT, CNT, 39 rue de la Tour d'Auvergne
PARIS IXe
FRANKRIKE

INTERNATIONELLA ARBETAR-ASSOCIATIONEN
ASSOCIATION INTERNATIONALE des TRAVAILLEURS
INTERNATIONAL WORKING MEN'S ASSOCIATION
INTERNATIONALE ARBEITER-ASSOZIATION
ASOCIACION INTERNACIONAL DE LOS TRABAJADORES
ASSOCIAZIONE INTERNAZIONALE DEI LAVORETORI

IAAs Bulletin
Nr 19

Augusti 1956.

Till sektionerna och pressen

IAAs nionde kongress

Mellan den 15 och 22 juli hölls i Marseille vår internationella organisations nionde kongress. Medvetna om betydelsen i de frågor som fanns på dagordningen hade de flesta sektioner låtit sig representeras direkt. Händelsens internationella karaktär var oneklig eftersom kongressen förenade till brodelig samvaro delegater från båda två hemisfärer, som t.ex. NSF(Norge) och FORA (Argentina). Kongressen var full av lärdomar för deltagarna som under debatternas gång fick värdefulla informationer. Alla förekommande punkter studerades omsorgsfullt och med några av dem sysslade delegaterna mycket länge.

Nästan enhälligt och utan någon förändring återbekräftade delegaterna sin obrottsliga trohet mot de principer och den revolutionära taktik som kommer till uttryck i "IAAs tio punkter". Med samma majoritet godkände kongressen det avgående sekretariatets verksamhet samt förnyade dess mandat för den innevarande verksamhetsperioden.

IAA fortsätter allt motstånd till trots!

Om den konstruktiva arbetsplan som utarbetats blir genomförd med sektionernas systematiska hjälp, kommer det säkert att vara möjligt att på en kommande kongress framlägga en helt positiv verksamhetsberättelse.

Det kommer att behövas en längre tid för att utarbeta nionde kongressens protokoll på grund av de nödvändiga översättningarna och det arbete som är förbundet med uppgiften. För att delvis motverka denna olägenhet återger vi här till dess texten av de viktigaste motioner som antagits av kongressen. (Motionerna återges med uppgift om den organisation som framlagt desamma. Alla här återgivna texter är alltså antagna uttalanden).

Punkt 8.
Motion som spanska exil-CNT framlägger för IAAs nionde kongress.

Attityd gentemot de sektioner som intar en tvivelaktig hållning ifråga om IAAs principer och taktik samt vår internationals officiella beslut.

Med hänsyn till den nuvarande internationella förvirringen leder arbetarklassen mot en labyrint av reformistiska uppfattningar inför vilken den berättigade förhoppningen på mänsklighetens befrielse försvinner och mot vilken vi måste reagera genom att påminna kamraterna och sektionerna om deras ansvar som består i att gå in för de mest väsentliga krav som IAA inspireras av;
med hänsyn till att varje tvivelaktig attityd gentemot IAAs principer innebär ett brott mot den fria solidariska överenskommelse som var och en av oss godkänt genom sin respektive sektion;
med hänsyn till att från det ögonblick då en grupp arbetare godtar allt som är väsentligt för IAA, denna grupp också moraliskt och materiellt har sina förpliktelser gentemot de på våra ordinarie kongresser fritt antagna överenskommelserna;

med hänsyn till att IAAs federativa uppfattning garanterar respekt för den taktik som varje sektion anser vara lämplig, så att den i överensstämmelse med principerna kan göra gällande de krav som bildar grundvalen för vårt existensberättigande;
med hänsyn till att det väsentliga för varje sektion ligger i debatten, i studiet av medlemmarnas beslut som är den första länken i en normal organisatorisk federalism;
med hänsyn till att de ingångna moraliska förpliktelserna inte tillåter deltagandet i fackliga konferenser som går ut på att kväva arbetarrörelsen för att förvandla den till ett byte för de politiska partierna;
med hänsyn till att det förestående medför talrika risker för den internationella arbetarklassen, anser kongressen att det är sektionernas plikt att ännu mera energiskt fortsätta med den revolutionärsyndikalistiska familjens (rörelsens) reorganisation på det sätt som är uppgivet i IAAs stadgar;
med hänsyn till att IAAs sekretariat uttrycker sektionernas vilja och är deras auktoriserade organ, och följaktligen har till uppgift att vaka över att de av de internationella kongresserna fattade besluten tillämpas

föreslår vi

I fall att en sektion inte respekterar de beslut som antagits av ordinarie internationella kongresser, kommer IAAs sekretariat att informera sektionerna så utförligt som möjligt om de föreliggande bristerna (de fel som begåtts). På grundval av dessa informationer kommer sektionerna att studera fallet och framlagga sina beslut därom på nästa internationella kongress som i sista hand beslutar om de åtgärder som ska vidtas.

Punkt 6.
Förslag som spanska exil-CNT framlägger för kongressen till studium och beslut. (Gäller IAAs principer och taktik).

Med hänsyn till att den utveckling som proletariatet och kapitalismen genomgått samt de fakta och händelser som sedan 1922 och till i dag förekommit i världen bekräftar:
1. misslyckandet av de politiska tendenserna och den reformistiska arbetarrörelsen samt skadligheten och ineffektiviteten i deras taktik;
2. att diktatorerna och de totalitära regimerna upprätthålls och livnäras av staten, av de auktoritära strämningarna, av kapitalismen och av marxismen.
3. att alla krigshot och andra hot som finns mot folken är en följd av att det existerar kapitalistiska stater, s.k. arbetarstater samt även sådana som kallar sig för demokratiska, eller stater som inte har någon närmare beteckning;
med hänsyn till att å andra sidan såsom ersättning för kapitalismen och staten som organisation och social struktur ingen friare socialuppfattning framlagts än den FRIHETLIGA KOMMUNISMEN som av princip och helt grundläggande respekterar den mänskliga personligheten som här finner grundvalarna för den sociala solidariteten samt på ett levande sätt alla möjligheter att utveckla och förkovra sig;
med hänsyn till att under denna period alla händelser bekräftar federalismens värde i samband med alla sociala och mänskliga förbindelser, d.v.s det fritt slutna solidariska förbundet mellan de mänskliga grupperna genom att utgå ifrån en enda grundval, nämligen: den fria individen i det fria och solidariska samhället;
med hänsyn till att den federativa praktiken upphäver de artificiella gränserna och de politiska barriärerna och samtidigt gynnar det mänskliga närmandet genom att ge dem en broderlig mentalitet;
med hänsyn till att varje reformistisk taktik och varje form av samarbete eller kompromiss med staten, regeringen, statliga eller parlamentariska institutioner och alla andra som bygger på godkännandet av skiljedomar eller medling, på samma sätt som alla slags fördrag med regeringskretsar leder till negativa vägar som bringar arbetarnas aktion till urspårning samt förblir ineffektiva, försvagar kampandan och verkar desorienterande;
med hänsyn till att den direkta aktionen, rätt definierad såsom den konstanta påtryckning som arbetarna utövar genom att revolutionera den borgerliga, statliga och totalitära atmosfären för att genom egna ansträngningar erövra sin frihet och sin emancipation under vilkensomhelst regim och i alla länder där stat och kapitalism existerar, är nödvändig därför att den (direkta aktionen) visat sig vara mest effektiv;

med hänsyn till att den direkta aktionen måste kraftfullt vidhållas och orienteras nerifrån genom de aktiva kamraternas individuella och kollektiva insatser, såsom ett uttryck för medveten energi, outtömlig och okuvlig förnyelsevilja, ständigt med de omedelbara målen framför ögonen och medveten om nödvändigheten av att radikalt nydana samhället på den frihetliga kommunismens grundval;
med hänsyn till att arbetarnas sammanslutning på det lokala och internationella planet är förnuftig och välmotiverad inte bara till försvaret för de omedelbara intressena inom ramen för det kapitalistiska och statliga samhället utan framförallt också för att nydana detsamma i enlighet med frihetens och den sociala rättvisans principer vars högsta uttryck ligger i federalismen och den frihetliga kommunismen, samt genom den permanenta tillämpningen av en konsekvent taktik för att skapa levande, effektiva strömningar i en anda av fullständig frihet, och eftersom denna överensstämmelse i metoder, taktik och mål alltid stärkt deras (arbetarnas) enhet och sammanhållning såsom medveten befrielserörelse

föreslår vi

att IAAs nuvarande principförklaring ratificeras rätt och slätt därför att den i hela sitt väsentliga innehåll är av varaktigt värde.

Punkt 10.

Förslag framlagt av spanska exil-CNT.
(Jämförande studier av den revolutionära syndikalismens mål, metoder och kamptaktik, i motsats till den neutrala, autonoma och reformistiska syndikalismens eller fackföreningsrörelsens).

Sekretariatet skall direkt uppmana sektionerna genom de på kongressen närvarande delegationerna att genomföra sådana jämförande studier och att tillställa IAAs sekretariat sina konklusioner så att detta kan delge dem genom pressen eller en broschyr eller i någon annan form som anses vara lämplig.

Sekretariatet bemyndigas att genom sektionernas medling vända sig till aktiva kamrater som det anser vara kapabla eller bäst insatta i problemen för att medarbeta vid dessa studier och utarbeta de formler och konklusioner som kan vara av nytta för IAA och den revolutionära syndikalismen. Även i vår press ska dessa jämförande studier företas.

Punkt 11.

Motion som spanska exil-CNT framlägger för kongressen till studium och godkännande.
(IAAs och sektionernas ställning inför problemen som sammanhänger med: a) krigshotet och kapprustningarna; b) blockpolitiken, kolonialismen och diktaturerna; c) den internationella federalismen och demokratierna; de internationella strömningarna inom arbetarrörelsen, politiken och religionen; e) koexistensen och dess följder).

Den analytiska undersökningen av de svåra och komplicerade problem som sammanhänger med detta tema och det positiva arbete vi genomför i enlighet med den antagna orienteringen kommer att bli avgörande inte bara för frågan om IAA och de revolutionärsyndikalistiska organisationerna kan uppleva ett nytt uppsving, utan också för hela mänsklighetens framtid.

Dessutom gäller det att ta hänsyn till de olika uppfattningar som framlagts på exil-CNTs interkontinentala konferens i Toulouse med hänsyn till två fundamentala frågor: å ena sidan, de resolutioner som om dessa problem antagits av vår internationals föregående kongresser, utgående från vår övertygelse att dessa beslut fortfarande har sitt värde och en obestridlig aktualitet; å andra sidan den särskilda situation i vilken världen befinner sig i våra dagar, i vissa hänseenden.

Vi befinner oss i en situation där representanterna för alla stater och regeringar spekulerar på sina lögnaktiga fredsönskningar och med inte mindre falskhet på avsikter att hålla gott grannskap medan de mot varandragenomför ett kallt krig, överallt sår förvirring och uppbygger krigsapparater för att vara beredda så snart som det kollektiva mördandet börjar, som de utan tvivel förbereder.

Av denna anledning förefaller det oss hälsosamt och nödvändigt att IAA med nya och sunda idéer, öppen för varje förnyelsevilja och mänskligt framsteg, som inte infekteras av den deformistiska psykosen, förvirringen och resigantionen som råder överallt, ånyo återbekräftar sin klassiska position även om det för närvarande kan förefalla som om vi predikade i öknen, genom att på dessa sätt klargöra de idéer och uppfattningar som kan höja den mänskliga rasens moraliska och sociala nivå.

I överensstämmelse med det som sagts ovan och med hänsyn till mom. a) under punkt 11 som handlar om krigshotet och kapprustningarna, anser vi

att krigshotet och kapprustningarna är framkallade av det kapitalistiska systemet och staten , ty i deras existens ligger frön till alla krig;

att den attityd som måste intas endast kan vara klart revolutionär och inriktad på att avsböja alla regeringar, institutioner och partier som döljer sig bakom vilkasomhelst slagord eller lögnaktiga idéer, så att vår röst kan höras av folken;

att IAA, efter att ha tagit ställning till den frågan, inte behöver inta en ny position utan endast behöver använda och tillämpa alla våra energier för att förverkliga de uttalanden som antagits av de föregående kongresserna, och därför föreslår vi att

1. Ratificera det uttalande som i samband med krigshotet antagits av IAAs åttonde kongress,

2. att de aktiva kamraterna i den internationella syndikalistiska rörelsen som är ansluten till IAA förpliktigar sig att medelst lämpliga metoder och i de kretsar som anses vara av intresse sprida kunskap om vårt ställningstagande till krigen och om vår uppfattning om deras orsaker, tills viljan till självförsvar vaknar hos den internationella arbetarklassen därför att det är den som lidit, lider och kommer att lida under de ödesdigra konsekvenserna av detta sociala gissel.

I samband med mom. b., om blockpolitiken, kolonialismen och diktaturerna, förklarar vi:
Med hänsyn till att det bakom varje block finns likartade intressen som tenderar till att bevara och utvidga de privilegier som redan förvärvats samt att förstärka den auktoritära principen, och detta trots att det ena blocket säger sig försvara proletariatets intressen och det andra den hotade friheten,

att kolonialismens aktioner är lika ödesdigra som nationalismens och att de uppträder överallt, på samma sätt som diktaturerna av alla avarter,

att varje rörelse inom denna krets betyder att göra sig till medbrottsling i samarbete med dem som förslavar den mänskliga rasen och på så sätt fördröjer dess befrielse,

att IAA redan intagit en klar och tydlig position i fråga om dessa problem på sin åttonde kongress,

ratificerar kongressen detta uttalande och förklarar: att arbetarklassens, människornas och folkens väl ligger i den direkta och revolutionära aktionen mot alla block, mot diktaturen framförallt, mot gamla och nya nationalistiska tendenser, samt mot statens idé och dess verklighet - denna stat som är en och densamma, likgiltigt om den kallar sig för totalitär eller skendemokratisk.

I samband med mom. c., om den internationella federalismen och demokratierna, förklarar vi:

med hänsyn till att den internationella federalismen av demokratisk tendens endast tjänar till att stödja kapitalismens nödvändighet att erövra nya marknader på grund av de förhandenvarande lagren, samt för att skapa större kapitalistiska block,

att den politiska federalismen inom ramen för den nuvarande politiska strukturen endast kan leda till konflikter med en tredje part,

att det inte kan finnas någon möjlighet till federalism inom ramen för kapitalismens politiska och ekonomiska struktur, eftersom det otänkbart att

federera motsatta intressen därför att dessa element, t.ex. staterna, är grundade på erövring och centralisering,

att staternas och trusternas federalism inte har någonting att göra med den frihetliga federalismen,

förklarar kongressen

1. att den internationella federalismen av demokratisk inriktning inte är uttryck för någon etisk eller mänsklig princip. Följaktligen måste IAA och dess aktiva medlemmar avslöja de lögner som döljs av demokratiernas internationella federalism som bara försöker utnyttja den förvirring som på denna och andra punkter råder bland människorna;

2. att IAA upprätthåller sin traditionella attityd gentemot demokratins lögner som inte givit oss och aldrig kommer att ge en lösning för de talrika problem som för varje dag som går blir alltmer brännande för folkens liv, för att på detta sätt en gång till bevisa vad IAAs anhängare förklarat sedan tre kvartssekel tillbaka.

I samband med mom d., internationella rörelser inom arbetarklassen, politik och religion, förklarar vi:

Med hänsyn till att de internationella arbetare- och politiska och religiösa rörelserna (med undantag av IAA) frånsett sällsynta undantag skamlöst underordnat sig stormakternas intressen,

med hänsyn till att vi av dessa rörelser inte kan vänta oss en effektiv aktion för folkens närmande som kan minska spänningen i världen som skapats av de motsatta blockens krigsförberedelser, och att dessa rörelser inte heller kan framkalla kämpande eller revolutionära rörelser som skulle kunna förändra samhällets karaktär,

föreslår vi

1. att IAA varken direkt eller indirekt upptar förbindelser med dessa rörelser vars prestige redan är förbrukad, ty annars skulle IAA endast svårt kompromettera sin moraliska prestige och skada sin effektivitet i kampen, eftersom detta skulle innebära att förinta den enda förhoppning som människorna har kvar att nå sin verkliga befrielse.

2. att ingen sammanblandning kan tolereras med de talrika rörelser som framskaptas av kapitalismen och kyrkan, ty det är IAAs uppgift att avslöja deras intentioner som syftar till att skilja proletariatet från sina befriande målsättningar och från den direkta aktionens taktik.

3. att IAAs militanter, för att nå de ovan uppgivna målen, måsta anstränga sig för att framkalla polemik och offentlig debatt med dessa rörelser och påpeka deras brister; samtidigt gäller det att försvara och sprida den revolutionära syndikalismens idéer.

I samband med mom e., koexistensen och dess följder, förklarar vi:

Om koexistensen ska bli verklighet d.v.s. om flera system ska beslå vid sidan av varandra, måste det i verkligheten finnas ett flertal system,

och med hänsyn till att de två existerande systemen bägge två är grundade på staten och att staten är en enhetlig företeelse trots alla varianter i den yttre formen,

med hänsyn till skillnaderna mellan de olika regeringssystemen och statsformerna medelst vilka man söker rättfärdiga koexistensen just nu representerar den moderna statens enda utväg, eftersom om det bara fanns en grupp statsledare en enda regeringsform och ett enda parti, folken skulle lida konsekvenserna av denna makt och resa sig mot regeringen och partiet, inte bara mot en bestämd grupp statsledare, en viss regeringsform eller ett visst parti som idag,

med hänsyn till att i den nuvarande situationen folk roar sig med att välja det minst onda, den lösning som förefaller vara den minst frånstötande, vilket hindrar ett klart och konkret ställningstagande,

med hänsyn till, slutligen att kommunismen idag, för att kunna existera, behöver fascismen och omvänt, och att det bara finns en enda form av herravälde, nämligen statens, som försöker föreviga sin makt genom att tillämpa

olika metoder föreslår vi

1. att IAA, dess sektioner och aktiva anhängare måste avslöja bedrägeriet i koexistensen, samt för folken påpeka det enhetliga i synpunkter och målsättningar hos alla regeringsformer,

2. att de fria och oberoende människorna måste uppmanas att samla sig kring organisationer vars grundval det är inte att bekämpa en bestämd regeringsform utan alla regeringar utan hänsyn till systemet,

3. att IAA, dess sektioner och aktiva anhängare måste genomföra en väl samordnad bred kampanj mot staten utan hänsyn till de olika former i vilka den uppträder, tills den försvinner, eftersom denna maktpolitiska och auktoritära samhällsform aldrig kan tillåta den minsta koexistens med någon sorts frihet och inte tolerera att människan får den minsta möjlighet att utveckla sig fritt och oberoende.

Punkt 13.

Motion som spanska CNT i exilen framlägger för kongressen till studium och godkännande. Metoder för att genomföra och mera effektivt samordna propagandan, och för att intressera arbetarna för IAAs liv och verksamhet.

När vi undersöker de problem som sammanhänger med de olika punkter om vilka vi här skola säga vår mening, samt den situation i vilken människorna befinner sig i dagens värld och inför de aktuella problemen, när vi frågar efter möjligheterna att utveckla den propaganda som denna situation kräver av IAA, då måste vi fastslå:

a. att alla auktoritära system och alla aktionsmetoder som grundas på reformistiska teorier och samarbete med regeringen och mellan klasserna, idag är misskrediterande samt bankrutta på gruhd av alla misslyckanden och misstag som gjort på alla områden,

b. att under sådana villkor IAA, dess sektioner och aktiva anhängare har ett fruktbart fält för att handla och framgångsrikt sprida sina idéer samt sina taktiska metoder genom att ge dem tillkänna överallt där de befinner sig och genom att aktivt ta ställning till alla mänskliga problem,

c, att det enda villkoret för att fylla denna uppgift är att vi är fullt ansvariga och medvetna om den mission som ålagts oss och som vi har att föra till målet i den omfattning och så djupt som det är möjligt,

d. att för närvarande nästan alla problem har internationell karaktär och måste lösas inom denna ram i fall att en lösning kan finnas,

under dessa villkor, och

med hänsyn till att IAA måste bryta den tystnadens mur som kring den rests av motståndarna för att kväva de idéer och den aktion som den representerar, med hänsyn till att IAA måste ta ställning till alla problem som förekommer, vare det nationellt eller internationellt, genom att i varje fall få in för den lösning den har att föreslå,

med hänsyn till att den väsentliga aktionen för varje organisation som vill påverka världens öden är att tillkännage sina idéer och sina lösningar för flertalet människor,

med hänsyn till att, slutligen, IAA alltsedan sin tillkomst har som paroll att arbetarnas befrielse måste vara arbetarnas eget verk och att vi måste handla i enlighet med denna grundsats när det gäller att förverkllga de fritt fattade besluten,

föreslår vi:

1. att IAA genomför en omfattande muntlig propaganda i alla länder där detta är möjligt, i samverkan med sektionerna och deras aktiva medlemmar. Samtidigt rekommenderas åt militanterna att delta i denna verksamhet genom att framkalla offentliga debatter överallt där det finns någon möjlighet och på alla möten som sammankallas av andra,

2. att IAA, frånsett sina aktioner och sitt deltagande i arbetarkonflikter av alla arter, sprider sina idéer och sin taktik genom att utge broschyrer manifest etc. Genom en sådan propaganda har den möjlighet att precisera sin

inställning gentemot de viktigaste problemen som i dag föreligger, t.ex. de ekonomiska och fackliga frågorna, frågor om kriget, blockpolitiken, kolonialismen, diktaturerna, den internationella federalismen och demokratierna, de internationella arbetar- och politiska och religiösa rörelserna, koexistenaen och dess följder m.m, i enlighet med de framgångslinjer som är grundläggande för oss, och som har fastslagits under punkt 11.

3. att IAA och dess sektioner måste anstränga sig att på det fackliga området upprätthålla sina organisationer där de redan existerar och att skapa nya i alla länder där detta är möjligt, utan alltför stor hänsyn till antalet anhängare som påräknas i början. Det väsentliga är att fastslå ett ställningstagande, att handla vid alla lämpliga tillfällen i enlighet med den direkta aktionens taktik, som motsvarar våra uppfattningar och att med fasthet, utan vacklan försvara den organisation som representerar människornas och folkens enda förhoppning på framgångsrik befrielse ur det kaos i vilket de lever.

4. att ge IAAs sekretariat i uppdrag att utge och sprida ett verk som historiskt förklarar vad IAA varit och vad den är.

Här föreligger ett tomrum; om vi kan fylla det skulledetta i hög grad bidra till att göra IAA till en dynamisk och aktiv international, och på så sätt skulle dess propaganda förbättras därigenom att arbetarna intresseras för IAAs liv och verksamhet. Resultaten beror enbart på kampen och aktionen.

M ö t e

För att fira minnet av den 19 juli 1936 - dagen då det spanska folket under CNT-FAI -militanternas moraliska ledning lämnade ett strålande bevis på sin konstruktiva förmåga - och för att markera avslutningen av IAAs nionde kongress, organiserade franska, spanska CNT i Provence på förmiddagen den 22 juli ett möte på Roxy-biografen i Marseille.

J Andersson (Norge), T. Suarez (Argentina), en delegat från Spanien, R Fauchois, IAAs sekreterare och F. Montseny (CNT i exilen) talade på detta möte för att analysera de lärdomar som framgår ur den internationella organisationens kongress; de hyllade våra spanska bröders mod och uthålligheht och uttryckte våra förhoppningar om att de snart ska befrias från den diktaturregim under vilken de lider.

Mötet ägde rum under ordförandeskap av kamrat Ferré, franska CNT, och blev en verklig framgång.

Många militanter och sympatisörer deltog och om inte en strejk hos Marseilles kommunikationsmedel stoppat kommunikationerna, skulle salen, som var ganska stor, inte ha räckt till.

Sammanfattningsvis: det var en bra dag för vår organisation som vid detta tillfälle ännu en gång bevisade sin vitalitet.

- - - - - - - - -